Wyrok arbitrażowy for dispute CAC-ADREU-004190

Case number	**CAC-ADREU-004190**
Time of filing	**2007-01-29 11:18:36**
Domain names	**canpack.eu**

Case administrator

Name	**Josef Herian**

Complainant

Organization / Name	**Can-Pack S.A., Mr Łukasz Łazarz**

Respondent

Organization / Name	**Maciej Przywara**

INNE POSTĘPOWANIA PRAWNE

Brak

STAN FAKTYCZNY

W dniu 25 stycznia 2007 r. Powód wniósł na mocy art. B11(b) Regulaminu ADR o przeniesienie spornej domeny na jego rzecz. Zawiadomienie o toczącym się postępowaniu, Pozew oraz informację o trybie wniesienia Odpowiedzi na pozew zostało prawidłowo wysłane do Pozwanego w dniu 16 maja 2007 r. Z uwagi na brak zwrotu przesyłki oraz potwierdzenia jej odbioru obowiązuje domniemanie, iż Pozew został doręczony Pozwanemu w dniu 28 maja 2007 r. Tym samym termin na wniesienie odpowiedzi na pozew upływał dnia 11 lipca 2007 r. W dniu 11 lipca 2007 r. Pozwany skierował do ADR Niestandardową wiadomość, zawierając w niej swoją Odpowiedź na pozew oraz wskazując, iż nie mógł on wnieść w tym terminie prawidłowej Odpowiedzi na pozew z przyczyn technicznych wywołanych przez administrację systemu ADR. Następnie w dniu 19 lipca 2007 r. ADR otrzymał pisemną wersję poprawionej Odpowiedzi na pozew (w której Pozwany określił jako preferowany sposób porozumiewania się pocztowe przesyłki polecone), zaś w dniu 26 lipca 2007 r. Pozwany wniósł elektroniczną wersję poprawionej Odpowiedzi na pozew za pomocą platformy ADR. Termin na wniesienie poprawionej Odpowiedzi na pozew upływał dnia 25 lipca 2007 r., a tym samym Pozwany nie dochował go.

A. POWÓD

Zgodnie z twierdzeniami Powoda zawartymi w pozwie, warunkiem koniecznym (obligatoryjnym) do stwierdzenia spekulacyjnego lub niedozwolonego charakteru rejestracji domeny z rozszerzeniem .eu jest identyczność lub łudzące podobieństwo nazwy domeny z nazwą prawa ustanowionego lub rozpoznawanego na podstawie krajowego lub wspólnotowego porządku prawnego. Fakultatywny charakter pozostałych przesłanek wyraża się w tym, że wystarczy, by spełniona była jedna z nich, tj. brak legitymowanego interesu lub zła wiara, aby w połączeniu z identycznością/podobieństwem nazwy chronionej stwierdzić spekulacyjny i/lub niedozwolony charakter rejestracji.

Powód zaznaczył, iż sporna nazwa domeny jest identyczna w stosunku do znaku towarowego, z rejestracji którego jest on uprawniony, mianowicie polskiego znaku słowno-graficznego “CAN PACK” (nr prawa wyłącznego 159144), oraz międzynarodowego znaku towarowego „CAN PACK” (nr prawa wyłącznego 868832), którego rejestracja jest skuteczna na

podstawie Porozumienia Madryckiego na terenie większości państw UE. Dodatkowo wskazał on na fakt posługiwania się w prowadzonej przez niego działalności gospodarczej domenami canpack.pl oraz canpack.com.pl, których jest on posiadaczem.

Powód powołuje się na zasadę wyrażoną w jednym z orzeczeń Sądu Arbitrażowego w sprawie nr 01304, Kemet International Limited vs Vinitsia Ltd., Rozdział "Discussion and Findings", punkt 9, wedle której kwestię braku legitymowanego interesu Powód może jedynie uprawdopodobnić, jako że dowodzenie nieistnienia określonych okoliczności jest w praktyce niewykonalne. Wskazuje ponadto, że zgodnie z orzeczeniem w sprawie nr 03444, Ursula Hahn vs Zheng Quingying, Rozdział „Discussion and Findings", punkt 2, niemożliwym jest bezpośrednie wykazanie braku określonych okoliczności, dlatego też za w pełni uprawnione jako dowód należy uznać wskazane przez powoda fakty, które jedynie pośrednio świadczą o prawdziwości twierdzeń zawartych w pozwie. Wykładnia taka, w opinii Powoda, znajduje również oparcie w literalnym brzmieniu przepisu art 21 (b). Zgodnie z cytowanym orzecznictwem do uprawdopodobnienia przez Powoda nieistnienia legitymowanego interesu może dojść między innymi poprzez: wykazanie, że Powód przeprowadził choćby w minimalnym stopniu dochodzenie, mające na celu wykazanie braku takiego interesu; Powód opisał sposób użycia lub braku użycia określonej nazwy domenowej przez Pozwanego, oraz w sposób wiarygodny i wyraźny wskazał, że w opisanych okolicznościach, Powód nie ma legitymowanego interesu w utrzymaniu domeny.

W chwili wniesienia pozwu, pod adresem domenowym canpack.eu ani www.canpack.eu nie znajdowała się jakakolwiek treść, strona nie została odnaleziona przez przeglądarkę. Co więcej, jako że adres internetowy canpack.eu nie został zindeksowany przez którąkolwiek wyszukiwarkę internetową, można założyć, iż nigdy nie było tam treści, która nadawałaby się do umieszczenia w wyszukiwarkach. Ponadto strony internetowej nie można było znaleźć w żadnym katalogu stron internetowych.

Pozwany nigdy nie miał związku z nazwą „CAN PACK", ani nie był pracownikiem Can-Pack S.A. Nie prowadzi on również żadnej komercyjnej ani niekomercyjnej działalności z użyciem nazwy „CAN PACK". Z faktu rejestracji innych domen internetowych – na przykład wittchen.eu – Powód wywodzi, iż domniemywać należy, że Pozwany nie ma ani zamiaru, ani możliwości prowadzenia działalności gospodarczej, czy innej, związanej z wszystkimi zarejestrowanymi przez siebie domenami.

Odnosząc się do przesłanki złej wiary, Powód zaznaczył, że okoliczności towarzyszące rejestracji nazwy domeny canpack.eu świadczą niewątpliwie o zamiarze odsprzedaży domeny na rzecz przedsiębiorstwa Can-Pack. Ponadto fakt zarejestrowania domeny innej renomowanej firmy przez osobę fizyczną, jaką jest Pozwany Maciej Przywara właściwy jest dla cyber-squatterów, którzy poszukują zysku w sprzedaży domen internetowych na rzecz dużych, renomowanych przedsiębiorstw.

B. POZWANY

Zgodnie z twierdzeniami Pozwanego zarejestrowana przez niego domena canpack.eu nie jest identyczna w stosunku do znaku towarowego, do którego uprawniony jest Powód, ze względu na brak „separatorów" pomiędzy wyrazami składającymi się na znak towarowy. Przyznaje jednak, iż nazwa domeny jest podobna do znaku towarowego Powoda.

Pozwany podkreśla ponadto, że dokonał rejestracji spornej nazwy domeny zgodnie z zasadami określonymi przez Rejestratora. Jednocześnie Pozwany wskazuje na pewne zachowania Rejestratora, które zdaniem Pozwanego są sprzeczne z prawem.

W opinii Pozwanego z prawa ochronnego na znak towarowy nie można wywodzić uprawnienia do pierwszeństwa rejestracji domeny. Sama rejestracja domeny nie jest zaś „używaniem" znaku towarowego i tym samym nie stanowi naruszenia. Pozwany oświadczył, że nie miał i nadal nie ma zamiaru wprowadzania konsumentów w błąd.

Zdaniem Pozwanego, Powód nie przedstawił wystarczających dowodów na poparcie podnoszonych przez niego zarzutów. Pozwany odmówił jednocześnie przestawienia dowodów na poparcie własnych twierdzeń z uwagi na rzekome naruszenia.

ROZPOZNANIE I STWIERDZENIA

Co do zarzutów formalnych podnoszonych przez Pozwanego, Zespół Orzekający orzekła, iż w postępowaniu w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia zasady równości stron. Pozwany został właściwie zawiadomiony o fakcie wniesienia pozwu oraz terminie, w którym zobowiązany jest do wniesienia odpowiedzi na pozew. Odpowiedź na pozew została złożona przez Pozwanego po upływie wyznaczonego mu terminu. Co do zasady powinna ona więc podlegać odrzuceniu. Pozwany wyjaśnił jednak, że niedochowanie przez niego terminu do wniesienia odpowiedzi na pozew nastąpiło z przyczyn technicznych, za które winę ponosi administracja systemu internetowego ADR. Wobec braku wystarczających dowodów przesądzających o winie Pozwanego albo administracji systemu internetowego ADR, Zespół Orzekający postanowił uwzględnić odpowiedź na pozew oraz poprawioną odpowiedź na pozew.

Co do zarzutów naruszenia zasad dowodowych, Zespół Orzekający wskazuje, iż inicjatywa dowodowa należy do Stron postępowania w jednakowej mierze. To Strony decydują zatem, czy i jakie dowody przedstawią one dla poparcia swoich twierdzeń. Jednocześnie ponoszą one wszelkie konsekwencji (również negatywne) decyzji o powołaniu lub zatajeniu określonych dowodów. Zespół Orzekający dokonuje rozstrzygnięcia w oparciu o znane mu z urzędu fakt oraz dowody przedstawione przez Strony, które jednak podlegają ocenie Zespołu Orzekającego pod względem ich wiarygodności. Zasadą postępowania dowodowego jest ponadto posługiwanie się instytucją domniemań faktycznych i prawnych oraz instytucją uprawdopodobnień. Zespół Orzekający ma więc pełne kompetencje do tego, by w oparciu o swoją wiedzę i doświadczenie życiowe prowadzić wnioskowanie o pewnych faktach na podstawie innych – znanych mu, bądź dostatecznie udowodnionych faktach. W świetle przedstawionych uwag Zespół Orzekający odrzuca zarzuty Pozwanego o niedopuszczalności uwzględniania faktów jedynie uprawdopodobnionych jako bezzasadne.

Co do meritum sprawy, Zespół Orzekający ustalił, iż zarówno Powód, jak i Pozwany posiadają zdolność rejestracyjną w rozumieniu art. 4 Rozporządzenia (WE) Komisji nr 874/2004 z dnia 28 kwietnia 2004 r. ustanawiającego reguły porządku publicznego dotyczące wprowadzenia w życie i funkcji Domeny Najwyższego Poziomu .eu oraz zasady regulujące rejestrację (dalej jako: Rozporządzenie nr 874/2004) w zw. z art. 4(2)(b)(i) i art. 4(2)(b)(iii) Rozporządzenia (WE) nr 733/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 kwietnia 2002 r. w sprawie wprowadzania w życie Domeny Najwyższego Poziomu .eu (dalej jako: Rozporządzenie nr 733/2002). Powód jest bowiem przedsiębiorstwem posiadającym statutową siedzibę na terytorium Wspólnoty, natomiast Pozwany jest osobą fizyczną zamieszkałą na terytorium Wspólnoty.

Wbrew twierdzeniom Pozwanego, z praw ochronnych na znaki towarowe wynikają pewne – ściśle określone – uprawnienia do domen internetowych. Teza ta ma pełne zastosowanie w stosunku do Domeny Najwyższego Poziomu .eu. Zgodnie bowiem z art. 21(1) Rozporządzenia nr 874/2004 zarejestrowana nazwa domeny podlega wycofaniu w przypadku, gdy nazwa ta jest identyczna albo do złudzenia przypomina nazwę podlegającą prawu, które zostało uznane lub ustanowione na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego oraz gdy spełniona jest przynajmniej jedna z następujących przesłanek:

nazwa została zarejestrowana przez jej właściciela bezprawnie lub bez uzasadnionego interesu; albo

nazwa została zarejestrowana lub jest używana w złej wierze.

Pojęcie uzasadnionego interesu zostało określone w art. 21(2) Rozporządzenia nr 874/2002. Na gruncie tego przepisu uzasadniony interes można wykazać, gdy:

przed zawiadomieniem o procedurze alternatywnego rozwiązywania sporów (ADR), właściciel nazwy domeny używał danej nazwy domeny lub nazwy odpowiadającej danej nazwie domeny w celu oferowania towarów lub usług, albo czynił w tym celu przygotowania, które można udowodnić;

właściciel nazwy domeny będący przedsiębiorstwem, organizacją lub osobą fizyczną był powszechnie znany z danej nazwy domeny, nawet w przypadku braku prawa uznanego albo ustanowionego na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego;

właściciel nazwy domeny używa danej nazwy domeny w sposób uzasadniony i niekomercyjny lub w sposób uczciwy, bez zamiaru wprowadzania konsumentów w błąd czy działania ze szkodą dla renomy danej nazwy, względem której prawo

zostało uznane lub ustanowione na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego.

Art. 21(3) Rozporządzenia nr 874/2004 wymienia zaś przesłanki pozwalające zakwalifikować dane zachowanie jako posiadające przymiot złej wiary. Należą do nich sytuacje, w których:

okoliczności wskazują, że nazwa domeny została pierwotnie zarejestrowana lub nabyta w celu sprzedaży, wynajęcia lub innego przekazania danej nazwy domeny właścicielowi nazwy względem której prawo zostało uznane lub ustanowione na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego, albo podmiotowi publicznemu;

nazwa domeny została zarejestrowana w celu powstrzymania właściciela takiej nazwy, względem której prawo zostało uznane lub ustanowione na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego, albo podmiotu publicznego, przed odzwierciedleniem tej nazwy w odpowiadającej jej nazwie domeny, z zastrzeżeniem, że:

» formę takiego postępowania podmiotu rejestrującego można udowodnić; lub
» nazwa domeny nie była używana w istotny sposób przez co najmniej dwa lata od daty rejestracji; lub
» w okolicznościach, gdy w chwili wszczęcia procedury ADR, właściciel nazwy domeny, względem której prawo zostało uznane lub ustanowione na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego, albo właściciel nazwy podmiotu publicznego zgłosił zamiar korzystania z nazwy w istotny sposób, lecz w terminie sześciu miesięcy od daty wszczęcia procedury ADR nie zrealizował go;

nazwa domeny została pierwotnie zarejestrowana w celu zakłócenia działalności zawodowej podmiotu konkurencyjnego; lub

nazwa domeny była w sposób zamierzony wykorzystywana w celu handlowym jako przynęta dla użytkowników Internetu do wejścia na stronę internetową właściciela nazwy domeny lub skorzystania z innego adresu domeny w sieci, przez stworzenie prawdopodobieństwa pomyłki z nazwą względem której prawo zostało uznane lub ustanowione na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego, albo z nazwą podmiotu publicznego, przy czym prawdopodobieństwo takiej pomyłki może wpływać na źródło, sponsorowanie, przynależność lub skutkować aprobatą strony internetowej lub adresu nazwy domeny, albo produktu czy usług na stronie internetowej bądź pod adresem nazwy domeny; lub

zarejestrowana nazwa domeny jest nazwą własną, w odniesieniu do której nie można udowodnić powiązań między właścicielem nazwy domeny a zarejestrowaną nazwą domeny.

Sposób sformułowania powyższych przepisów wskazuje, że wymieniony w nich katalog przesłanek posiada charakter enumeratywny. Tym samym wyraźna sprzeczność z którymkolwiek z zachowań wskazanych jako uzasadniające interes prawny lub spełnienie któregokolwiek z warunków złej wiary wystarczy, by uznać daną rejestrację za posiadającą charakter spekulacyjny i stanowiącą nadużycie.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego oraz faktów znanych Zespołowi Orzekającemu z urzędu ustalono, iż Powodowi przysługuje prawo wyłączne z rejestracji zarówno krajowych, jak i wspólnotowych znaków towarowych CAN PACK w formie słowno-graficznej.

Pierwszy krajowy znak słowno-graficzny CAN PACK został zgłoszone przez Powoda w Urzędzie Patentowym RP w dniu 30 maja 2003 r. (nr zgłoszenia: 265578). W dniu 29 grudnia 2004 r. Urząd Patentowy RP wydał decyzje o udzieleniu na ten znak prawa ochronnego z rejestracji (nr prawa ochronnego: 159144) Drugi krajowy znak słowno-graficzny CAN PACK został zgłoszony przez Powoda w Urzędzie Patentowym RP w dniu 8 czerwca 2005 r. (nr zgłoszenia: 296176) W dniu 10 lutego 2006 r. Urząd Patentowy RP wydał decyzję o udzieleniu na ten znak prawa ochronnego z rejestracji (nr prawa ochronnego: 172199). Wspólnotowe znaki słowno-graficzne CAN PACK zostały zgłoszone w dniu 2 marca 2006 r. (nr zgłoszeń: 004936803 oraz 004936721). Obecnie zgodnie z procedurą Urzędu Rejestracji OHIM znajdują się one w fazie publikacji zgłoszeń.

Krajowe znaki towarowe chronione są na podstawie prawa krajowego, w szczególności ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r.

Prawo własności przemysłowej (publ. Dz. U. z 2003 r. nr 119, poz. 1117, dalej jako: p.w.p.). Zgodnie z art. 153(1) p.w.p. „przez uzyskanie prawa ochronnego nabywa się wyłączne prawo używania znaku towarowego w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej". Zgodnie z art. 153(2) p.w.p. czas trwania określonych powyżej praw wyłącznych wynikających z rejestracji krajowego znaku towarowego wynosi 10 lat od daty zgłoszenia i może zostać przedłużony na wniosek uprawnionego na kolejne 10-cioletnie okresy. Tym samym Zespół Orzekający stwierdza, iż Powodowi przysługują prawa wyłączne ustanowione na mocy ustawodawstwa krajowego do słowno-graficznych znaków towarowych CAN PACK, skuteczne odpowiednio od dnia 30 maja 2003 r. do dnia 30 maja 2013 r. (z możliwością przedłużenia) oraz od dnia 8 czerwca 2005 r. do dnia 8 czerwca 2015 r. (z możliwością przedłużenia).

System ochrony wspólnotowych znaków towarowych został ustanowiony na mocy Rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (publ. Dz. Urz. UE L z 1994 r. nr 11, poz. 1, dalej jako: Rozporządzenie nr 40/94). Zgodnie z postanowieniami art. 1(2) Rozporządzenia nr 40/94 wspólnotowy znak towarowy wywołuje ten sam skutek w całej Wspólnocie, tj. we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Na mocy art. 9(3) Rozporządzenia nr 40/94 prawa wyłączne wynikające z rejestracji wspólnotowego znaku towarowego są skuteczne od momentu rejestracji. Jednakże roszczenia odszkodowawcze w przypadku naruszenia praw do wspólnotowego znaku towarowego przysługują uprawnionemu już od momentu publikacji zgłoszenia, pod warunkiem pozytywnej decyzji o rejestracji znaku. Tym samym Zespół Orzekający stwierdza, że Powodowi przysługują określone prawa warunkowe ustanowione na mocy ustawodawstwa wspólnotowego do znaków towarowych CAN PACK.

Mając na względzie powyższe ustalenia faktyczne w odniesieniu do pierwszej z przesłanek wymienionych w art. 21(1) Rozporządzenia nr 874/2004, należy stwierdzić, iż domena canpack.eu jest identyczna w stosunku do zarejestrowanych na rzecz Powoda znaków towarowych CAN PACK w ich warstwie słownej. Przedstawioną przez Pozwanego tezę, iż nazwa domeny jest jedynie „zbieżna" ze znakiem towarowym należy zatem uznać za niezgodną ze stanem faktycznym. Zgodnie z ustaloną praktyką, przy ocenie podobieństwa oznaczenia i domeny internetowej pomija się prefiksy i sufiksy. Fakt, iż znak towarowy CAN PACK złożony jest z dwóch wyrazów pisanych rozdzielnie lub połączonych myślnikiem, natomiast w nazwie domeny wyrazy te pisane są łącznie pozostaje bez znaczenia dla oceny identyczności. Nazwy domen internetowych ze względów technicznych nie mogą zawierać spacji, ani znaków przestankowych. Ich brak w nazwie domeny nie może zatem być uznany za element dostatecznie odróżniający nazwę domeny od znaków towarowych Powoda. Co więcej zgodnie z art. 21(1) Rozporządzenia nr 874/2004 pierwsza przesłanka zachodzi nie tylko w przypadku identyczności znaku towarowego i domeny, ale również w przypadku ich łudzącego podobieństwa. Zespół Orzekający stwierdza zatem, że rejestracja spornej domeny spełnia pierwszą z wyszczególnionych przesłanek.

Pojęcie uzasadnionego interesu zostało ujęte w art. 21(2) Rozporządzenia nr 874/2004 w sposób pozytywny. Stosując rozumowanie a contrario, zachowanie sprzeczne z wymienionymi w powyższym przepisie przesłankami należy uznać za znamienne brakiem uzasadnionego interesu. Zebrany w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy pozwala stwierdzić, iż Pozwany nie posiada uzasadnionego interesu w rejestracji domeny canpack.eu zgodnie z rozumieniem przepisów Rozporządzenia nr 874/2004. Pozwany przed zawiadomieniem o procedurze ADR nie używał domeny canpack.eu w celu oferowania towarów lub usług. Pozwany nie wykazał istnienia jakiegokolwiek prawa uznanego lub ustanowionego na mocy ustawodawstwa krajowego i/lub wspólnotowego, które uzasadniałoby rejestrację nazwy CAN PACK w ramach domeny canpack.eu. Pozwany nie był również nigdy powszechnie znanym z nazwy CAN PACK.

Jednocześnie należy podkreślić, iż zasady rejestracji domeny internetowej ustanowione przez polskiego Rejestratora Domeny.pl nie mają znaczenia dla postępowania w niniejszej sprawie. Są one bowiem skuteczne inter partes, a więc pomiędzy Rejestratorem a Pozwanym. Zgodność postępowania Pozwanego z zasadami ustanowionymi przez Rejestratora nie implikuje zgodności z prawem dokonanej rejestracji. Z drugiej zaś strony rzekome naruszanie przez Rejestratora zasad rejestracji domen internetowych w ramach Domeny Najwyższego Poziomu .eu, na które wskazuje Pozwany, nie podlega ocenie Zespołu Orzekającego. Nie może ono w szczególności wpłynąć na ograniczenie odpowiedzialności Pozwanego za czyny dokonane sprzecznie z obowiązującym prawem.

Z powyższych uwag wynika, iż Pozwany zarejestrował domenę canpack.eu bez uzasadnionego interesu, przez co jego zachowanie spełnia drugą z przesłanek rejestracji o charakterze spekulacyjnym i stanowiącej nadużycie. Wykazanie kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek stanowi wystarczającą podstawę wycofania rejestracji domeny canpack.eu.

Celem zachowania pewnej systematyki, można dodać, że okoliczności sprawy uzasadniają domniemanie złej wiary po stronie Pozwanego.

Zarejestrowanie przez Pozwanego szeregu domen z końcówka .eu zawierających znane polskie oznaczenia pozwala na domniemanie istnienia złej wiary także w odniesieniu do domeny canpack.eu. Na podstawie zebranego materiału dowodowego nie można również wykazać żadnych powiązań pomiędzy Pozwanym a zarejestrowaną nazwą domeny canpack.eu. Zgodnie z twierdzeniami Pozwanego wykazanie używania domeny canpack.eu w złej wierze jest niemożliwe, ze względu na brak jakiejkolwiek aktywności Pozwanego w odniesieniu do tej domeny. Jednakże dokonując rejestracji, Pozwany pozbawił Powoda możliwości prowadzenia jakiejkolwiek działalności z użyciem intuicyjnej dla jego firmy domeny canpack.eu. Zespół Orzekający stwierdza więc, iż rejestracja domeny canpack.eu została dokonana w złej wierze. Zgodnie zaś z art. 21(1)(a) Rozporządzenia 874/2004, zła wiara towarzysząca samemu aktowi rejestracji domeny jest wystarczającą przesłanką uznania takiej rejestracji za posiadającą charakter spekulacyjny i stanowiącą nadużycie.

Jako że zaistniały przesłanki określone w art. 21(1) Rozporządzenia 874/2004, rejestracja domeny canpack.eu na rzecz Pozwanego spełnia znamiona rejestracji posiadającej charakter spekulacyjny i stanowiącej nadużycie, i jako taka musi być wycofana.

Jako że Powód spełnia wymagania określone w art. 4(2)(b) Rozporządzenia nr 733/2002, tj. posiada siedzibę na terytorium Unii Europejskiej, zgodnie z § B12(b) Regulaminu ADR, Zespół Orzekający podjął decyzję o transferze domeny canpack.eu na rzecz Powoda.

DECISION

Z powyższych przyczyn Zespół Orzekający zgodnie z § B12 (b) i (c) Regulaminu podjął decyzję o

transferze nazwy domeny CANPACK na Powoda

PANELISTS

Name	**Mariusz Kondrat**

DATA WYROKU ARBITRAŻOWEGO 2007-09-05

Summary

STRESZCZENIE WYROKU ARBITRAŻOWEGO W JĘZYKU ANGIELSKIM STANOWI ZAŁĄCZNIK NR 1

The Complainant, Can-Pack S.A., one of the largest Polish companies producing wrappings on the European market requested the transfer of the domain name canpack.eu, arguing that its registration in favour of the Respondent should be regarded as speculative under art. 21 and art. 22 of the Regulation No 874/2004. It is claimed that the domain name is identical with the name “CAN PACK”, a registered trade mark to which the Complainant enjoys prior exclusive rights. In the Complainant’s opinion the Respondent did not have any legitimate interest registering the domain name as none of the requirements enumerated in art. 21(2) of the Regulation No 874/2004 are fulfilled. The Complainant claims that the domain name was registered in bad faith, since the Respondent registered more domain names based on well know trade marks.

The Respondent, a physical person, Maciej Przywara, claims that the domain name canpack.eu is not identical to the registered trademarks of the Complainant because of the lack of a hyphen. Furthermore, the Respondent assures that the registration of the domain name was done in accordance with all rules set by the Registrar and thus should be regarded as lawful. In the Respondent’s opinion no priority right to the registration of a domain name can be based on the exclusive rights to a trademark. The Respondent claims that the proofs presented by the Complainant are insufficient, but denies at to present any proof supporting the own claims.

The Panel notes that the Respondent’s reply was submitted after the deadline ending and therefore can be rejected., However, due to lack of sufficient proof that the Respondent is bearing the fault for the delay, the Panel decided to take the Response into consideration.

The Panel decided that the formal claims of the Respondent regarding the rules of the proceedings and the rules of proofs shall not be considered as groundless.

On the merits of the case, the Panel decided that the registration of the domain name canpack.eu by the Respondent was indeed speculative and abusive. The domain name is identical with the Complainant's registered trademark, even lacking the hyphen. The Respondent failed to provide grounds proving his legitimate interest in registering and using the domain name by not responding to the complaint. It can be concluded that the Respondent actually lacks any legitimate interest in the domain name, as it was neither used to offer goods or services, nor was the Respondent known under the name used in the domain name.

Moreover, the registration fulfills the criteria for bad faith as it causes a risk of confusion with the Complainant's trade mark. However, bad faith in using the domain name can not be proven in this case, due to the complete lack of use.

For the foregoing reasons, in accordance with art. 21(1) of the Regulation No 874/2004, the registration should be declared void. As the condition stated in art. 4(2)(b) of the Regulation 733/2002 is fulfilled, the Panel ordered, according to paragraph B12(b) and B12(c) of the ADR Rules, that the domain name be transferred to the Complainant.